

6) Forslag af Ørsted:

„De med Tiendevederlagets Bestemmelse ved de anordnede Commissioner forbundne Omkostninger blive at afholde af Statskassen, forsaavidt de hidrøre fra Begjeringer om Tiendens Afløsning, som indkomme i Løbet af dette og de to nærmest paafølgende Aar. Dog bør den Part, som ved at forsømme behørigt Nøde under den befalede Forligsmægling har, i Overeensstemmelse med Frd. 8de Jan. 1810 § 28 Nr. 5 Nr. D, gjort sig skyldig til at erstatte Omkostninger, være pligtig at erlægge denne Erstatning til Statskassen“.

Saafrømt Lovboksstyrets § 2 antages, ønskes dette Tillæg bragt under Afstemning som § 3, men i modsat Tilfælde vilde Paragraphen blive § 2.

Som ny § 3.

7) Forslag af Nyholm:

De Tiendecommissairerne ved samme Fr. § 28 Nr. 4 og Placat af 9de Juli 1813 § 3 tilstaaede Diæter, 3 Rbd. daglig, nedfattes til 2 Rbd. daglig til Hver for de Dage, de tilbringe paa Reiser og under Mødet paa Aastedet.

Som ny § 4.

8) Forslag af Nyholm:

Tiendecommissairernes Kjendelser skulle herefter, istedetfor overeensstemmende med Fr. af 12te Marts 1828 § 2 cfr. Cancellie-Circulaire af 26de Aug. 1840, at oplæses for de Paagjældende i Udskrift, under samtlige Commissairers Haaud, forkyndes for Parterne af Stævningsemændene, som herfor nyde en Betaling af 16 Sk. for hver af de 6 første og 8 Sk. for hver af de øvrige, for hvilke Forkyndelsen skeer, samt derefter med fornøden Paategning tilbagevende Udskriften til Tiendecommissionens Formand.

Som ny § 5.

9) Forslag af Nyholm:

Ved Tiendeydelsens fremtidige Bestemmelse til fast Korn in natura, kan det i Frd. 10de Jan. 1698 Cap. 4 § 9 bestemte Opmaal ei betinges.

§ x.

10) Forslag af Holst:

Naar nogen Korn- eller Dvæg-Tiende særlig er erhvervet til den Eiendom, hvorpaa den

hviler, vil Tienden være at betragte som forenet med Grundten, saaledes at den af Grundeieren herefter ikke kan særskilt afhændes eller pantsættes.

Ordføreren (Dahl): Udvalget har ikke funnet gaae ind paa det af den ærede anden Landsthingsmand for anden Kreds (Thalbitzer) stillede Ændringsforslag. Jeg skal afvente, hvad denne ærede Landsthingsmand i denne Anledning har at anføre for sit Ændringsforslag, forinden jeg paa Udvalgets Vegne nærmere udtaler mig.

Thalbitzer: Den Tiendedeel, som i sin Tid ved Forordningen af 1810 er bleven bestemt at skulle tillægges den Tiende, som blev sat ved Kjendelse, var vistnok allerede dengang ikke ganske grundet paa Rejsfærdighed, og den højtærede 5te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Ørsted) oplyste os ogsaa ved Sagens 1ste Behandling om, at det mere skete for at berolige de vedkommende Tiendetagere, der paa den Tid havde yttret sig meget misfornøiede over denne Lov. Det vil ogsaa let indsees, at det har noget Misligt ved sig at bestemme en Ting, som muligviis kan skee engang i Fremtiden; thi det gaaer ud fra den Forudsætning, at Jorderne blive bedre. Det er vel muligt, at det kan skee; men det er dog ikke afgjort. Jorderne kunne gjerne blive ved at være i den maadelige Forfatning, hvori de have været i lang Tid, og da forekommer det mig, at det vil være meget ubilligt, at der skal gives en Tiendedeel mere, end den virkelige Tiende kunde indbringe. I det Hele er det ogsaa imod alle almindelige Retsgrundsætninger, at den ene Part alene skal nyde Fordeel og ikke deeltage i de Omkostninger, som nødvendigviis maae have fundet Sted for at bringe Jorderne i en bedre Kulturtilstand. Det har nu ogsaa det ved sig, naar Amts-Tiende-Commissionen har affagt Kjendelsen og vedkommende Øder ikke er tilfreds dermed, at saa bliver Sagen den samme; naar Øderen har erklæret at ville indaakte den, saa vedbliver Sagen, som forhen, indtil Over-Tiende-Commissionens afgjørende Kjendelse falder. Man tæller og hæver Tienden in natura. Nu er det Tilfældet, især i den senere Tid, at Over-Tiende-Commissionens Kjendelser blive